

УДК 33:004

DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.24.13>**Погорілий І.В.**

здобувач третього (науково-освітнього) рівня вищої освіти,
Херсонський державний аграрно-економічний університет
(м. Херсон / м. Кропивницький)

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-3928-308X>**Pohorilyi Ihor**

Kherson State Agrarian and Economic University
(Kherson / Kropyvnytskyi)

ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

METHODOLOGIES FOR ASSESSING INNOVATION POTENTIAL IN CONTEMPORARY SETTINGS

Стаття присвячена дослідженню сутності категорії «інноваційний потенціал» в умовах цифрової трансформації та науковому обґрунтуванню доцільності виокремлення такої його складової як цифровий потенціал. У ході дослідження встановлено, що незважаючи на значний науковий доробок у дослідженні сутності та компонентів інноваційного потенціалу, включаючи ресурсний, системний та функціональний підходи, цей напрям потребує подальшої адаптації до умов цифрової трансформації, зокрема в частині його структурних елементів. Виявлено відсутність єдиного універсального набору складових інноваційного потенціалу, що зумовлено різними факторами, включаючи специфіку діяльності підприємств, галузеві особливості та стратегічні пріоритети розвитку. Визначено, що всеохоплюючий характер цифровізації суттєво впливає на всі аспекти інноваційної діяльності та формування потенціалу підприємства. Обґрунтовано необхідність розширення традиційного трактування інноваційного потенціалу шляхом експліцитного включення до його складу цифрового потенціалу.

Ключові слова: цифрова трансформація, інноваційний потенціал, цифровий потенціал, управління.

This article examines the essence of the “innovation potential” concept in the context of digital transformation and provides scientific justification for distinguishing its component – digital potential. The study's relevance stems from fundamental changes in the economic environment driven by accelerated technological progress, comprehensive digitalization of business processes, and the growing importance of knowledge and data as key strategic resources. In an era where digital technologies not only automate existing processes but fundamentally transform business models and the very nature of innovation, there is an urgent need to refine the conceptual foundations of innovation activity, adapt the “innovation potential” framework, and incorporate the specific characteristics of the digital age. The research methodology employs general scientific approaches and specialized methods, including analysis, synthesis, logical generalization, and systematization of scholarly literature. The study investigates the conceptual content of “potential,” “innovation,” and “innovation potential” within contemporary economic realities, while also analyzing existing approaches to interpreting economic and innovation potential and its structural components as presented in academic sources. The research establishes that despite significant scholarly work on the nature and components of innovation potential (including resource-based, systemic, and functional approaches), this field requires further adaptation to digital transformation, particularly regarding its structural elements. The study reveals the absence of a universal set of innovation potential components, which is attributed to various factors including enterprise-specific operations, industry characteristics, and strategic development priorities. It is determined that the comprehensive nature of digitalization significantly impacts all aspects of innovation activity and enterprise potential development. The article substantiates the necessity to expand the traditional interpretation of innovation potential by explicitly incorporating digital potential. Digital potential proves critical for business model

adaptation, internal process optimization, and value creation in digital environments. The study demonstrates that identifying digital potential as a distinct yet integral component – alongside core universal elements of innovation potential (scientific-technical, human resources, financial, and market) – enables a more complete, accurate, and adequate assessment of an enterprise's innovation capabilities in the digital era. This approach is crucial for developing effective innovation strategies, targeted resource management, rapid adaptation to digital challenges, and ensuring competitiveness and sustainable operations in today's dynamic market.

Keywords: digital transformation, innovation potential, digital potential, management.

Постановка проблеми. У сучасному економічному просторі відбувається докорінна трансформація, рушійними силами якої виступають стрімкий технологічний прогрес, всеохоплююча цифровізація бізнес-процесів та суспільних відносин, а також визнання знань та даних як ключових стратегічних ресурсів. В умовах такої динаміки традиційні підходи до ведення бізнесу та управління стають недостатніми, а здатність підприємств до безперервних інновацій перетворюється на критичний фактор конкурентоспроможності та виживання. Проте, незважаючи на загальне усвідомлення важливості інновацій, сама сутність інноваційної діяльності, а також пов'язані з нею базові поняття, потребують більш чіткого та адаптованого до сучасних реалій трактування. Це особливо стосується фундаментальних категорій «потенціал», «інновація» та «інноваційний розвиток». В умовах, коли цифрові технології не просто автоматизують існуючі процеси, а докорінно змінюють бізнес-моделі, канали взаємодії зі споживачами, внутрішню організацію підприємств та навіть саму природу продуктів і послуг, традиційне розуміння цих термінів може виявитися неповним або застарілим.

Саме чітка ідентифікація сутності понять «потенціал», «інновація» та «інноваційний розвиток» у контексті цифрової трансформації є нагальною передумовою для подальшого розвитку наукової категорії «інноваційний потенціал підприємства». Традиційні складові інноваційного потенціалу, такі як кадровий, фінансовий чи науково-технічний, залишаються важливими, але їх взаємодія та ефективність значною мірою залежать від рівня інтеграції та використання цифрових можливостей. Невизначеність у розумінні того, як саме цифрові технології впливають на здатність підприємства до інновацій та які нові можливості вони відкривають, ускладнює формування ефективних інноваційних стратегій та управління ресурсами.

Особливо гостро постає питання виокремлення та деталізації такої важливої складової інноваційного потенціалу як цифровий потенціал. Це поняття охоплює не лише наявність цифрової інфраструктури чи програмного забезпечення, але й здатність підприємства ефективно використовувати дані, застосовувати передові цифрові технології (штучний інтелект, Big Data, блокчейн, IoT), володіти необхідними цифровими компетенціями на всіх рівнях, а також мати відповідну організаційну культуру та гнучкість для швидкої адаптації до цифрових змін. Без чіткого визначення та розуміння цифрового потенціалу неможливо повноцінно оцінити інноваційні можливості підприємства та напрями їх розвитку в сучасних умовах. Відповідно має місце значна наукова та практична проблема, пов'язана з необхідністю теоретичного обґрунтування та уточнення сутності інноваційного потенціалу підприємства в контексті цифрової трансформації, зокрема шляхом виокремлення та змістовного наповнення його цифрової складової. Це дозволить розробити більш адекватні інструменти оцінки, формування та ефективного використання інноваційного потенціалу в умовах цифрової економіки для забезпечення сталого розвитку та підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Категорія «інноваційний потенціал» є традиційним предметом наукових досліджень та дискусій. Так, Шендерівська Л. та Кваско А. акцентують увагу на тому, що для успіху в генерації та впровадженні інновацій критично важливим є комплексний розвиток усіх елементів потенціалу ком-

панії, гнучке використання різних підходів до формалізації інноваційних процесів, підтримка ініціатив співробітників (інтрапренерства) та активна інтеграція у зовнішні інноваційні мережі (екосистему) [1]. Мойса Т. провів аналіз сутності процесу формування інноваційного потенціалу підприємства та у результаті досліджень представив теоретичну модель його формування. За авторським трактуванням «формування інноваційного потенціалу підприємства – це комплексний та багатоаспектний процес уможливлення зміцнення позицій на ринку та забезпечення досягнення поставлених цілей і завдань, через ефективну реалізацію ресурсів та засобів у вигляді нових можливостей» [2]. Дончак Л., Мартусенко І. та Шкварук Д. трактують інноваційний потенціал як «важливий і невід’ємний чинник забезпечення конкурентоспроможності та успішності підприємства» [3]. Цими авторами проведено ґрунтовний аналіз існуючих у літературі підходів визначення поняття «інноваційний потенціал підприємства» та представлено власне трактування цієї категорії, а саме як «готовність і здатність підприємства до здійснення інноваційної діяльності за умов наявності необхідних для цього матеріальних, фінансових, трудових та інформаційних ресурсів» [3]. Євтушенко Н. та Рязанцев Р. дослідили сутність категорії «інноваційний потенціал» та обґрунтували доцільність розгляду структури інноваційного потенціалу, що враховує ресурсну складову, внутрішню складову та результативну складову [4]. Петровою І. Л. та ін. проаналізовано основні тенденції розвитку інноваційного потенціалу підприємств агропромислового комплексу України, обґрунтовано підходи до його підвищення та запропоновано модель використання інноваційного потенціалу агропромислового регіонального пулу [5].

У контексті функціонування інтегрованих бізнес-структур Ольшанска О. та Пузирова П. розглядають інноваційний потенціал як сукупність потенціалів бізнес-одиниць, залучених до їх синергетичного розвитку через призму створення та забезпечення ефективної роботи всіх учасників кластера в поточному та стратегічному періодах [6]. Саунила М. здійснила систематичний огляд інноваційного потенціалу в малому бізнесі, що дало можливість уточнити особливості його формування та реалізації в таких бізнес структурах [7]. Незважаючи на значний науковий доробок дослідження сутності та складових інноваційного потенціалу потребує подальших досліджень цей напрям в умовах цифрової трансформації.

Формулювання цілей статті. Основною метою даної статті є обґрунтування необхідності та доцільності розширення трактування інноваційного потенціалу в сучасних умовах у контексті виокремлення такої його складової як цифровий потенціал.

Виклад основного матеріалу. Загальновизнано, що потенціал – це сукупність усіх наявних засобів, можливостей, продуктивних сил тощо, що можуть бути використані в певній сфері діяльності. У контексті розвитку підприємства потенціал зазвичай асоціюється з його внутрішніми можливостями – ресурсами, які здатні реалізовуватись у конкретних напрямках для досягнення стратегічних цілей.

Інновація (англ. innovation – нововведення) – ідея, новітній продукт в галузі техніки, технології, організації праці, управління, а також в інших сферах наукової та соціальної діяльності, засноване на використанні досягнень науки та передового досвіду, є кінцевим результатом інноваційної діяльності.

Інноваційний розвиток – це зміни, які спрямовані на оновлення та якісне зростання ефективності процесів або продукції, що супроводжується переходом на новий рівень системної організації [8].

Науковцями акцентується увага на тому, що інноваційний розвиток не може бути екстенсивним, оскільки сама сутність інновацій передбачає впровадження нових знань у господарську діяльність. Відтак, інноваційний розвиток варто розглядати як процес динамічного та інтенсивного економічного зростання, що базується на практичному застосуванні інноваційних рішень [9].

Саме взаємозв'язок цих двох понять – внутрішнього потенціалу та інновацій – є базою для розуміння сутності інноваційного розвитку, який можна трактувати, як прогресивне оновлення, орієнтоване на досягнення нової якості продукції, ефективності управління, зростання конкурентоспроможності тощо. Відповідно лише комплексний підхід до тлумачення категорій «потенціал», «інновація» та «інноваційний розвиток» дає можливість надати науково обґрунтоване визначення інноваційного потенціалу, встановлення його ролі у забезпеченні сталого розвитку економічного суб'єкту.

Потенціал в економіці – це сукупність ресурсів, можливостей і умов, які можуть бути використані для досягнення економічного розвитку, підвищення ефективності виробництва та створення конкурентних переваг. Він відображає здатність економічних суб'єктів – держави, підприємств чи домогосподарств – мобілізувати та використовувати наявні матеріальні, фінансові, інтелектуальні та інноваційні ресурси. Таблицею 1 наведено основні підходи до виокремлення складових економічного потенціалу.

Більш поширеним є виокремлення науковцями таких складових елементів економічного потенціалу: виробничий, інноваційний, кадровий, фінансовий, інформаційний та організаційно-управлінський. Саме вони забезпечують основу для розвитку економічних систем різних рівнів і є необхідними для формування конкурентоспроможного середовища.

Економічний потенціал не є статичною величиною – він змінюється під впливом внутрішніх і зовнішніх факторів, таких як технологічний прогрес, глобалізація, соціальні трансформації та державне регулювання. Максимальне використання потенціалу є основою економічного зростання, підвищення добробуту населення та сталого розвитку.

На підставі вивчення та узагальнення фахових джерел виокремлено різні підходи до визначення інноваційного потенціалу (табл. 2).

Усі ці трактування та підходи важливі, для повного розуміння сутності інноваційного потенціалу, оскільки вони підкреслюють різні аспекти цього явища — від наявності ресурсів і здатності їх використовувати до специфіки організаційної та інфраструктурної готовності для здійснення інновацій.

Проаналізувавши наукову літературу зроблено висновок, що єдиного набору складових інноваційного потенціалу не існує. Різні дослідники пропонують свої складові, що залежать від специфіки підприємств, галузевих особливостей та стратегічних цілей розвитку.

Зважаючи на це, є доцільним виділити ті складові, котрі зустрічаються у більшості наукових робіт, як базові, які є універсальними для всіх підприємств і включають та виокремити цифровий потенціал:

Таблиця 1

Деякі підходи до виокремлення складових економічного потенціалу

Автор	Складові
Лапін Є.В. [10]	у сукупності трудові, виробничі, виробничі, інноваційні, управлінські ресурси утворюють ресурсну структуру потенціалу підприємства.
Ажаман І.А., Жидков О.І. [11]	складовими економічного потенціалу підприємства є кадровий, виробничий, фінансово-інвестиційний, інноваційний, інформаційний, організаційно-управлінський, конкурентний, маркетинговий та підприємницький потенціал.
Ключник А. В. [12]	технічні ресурси, технологічні, кадрові, просторові, інформаційні, ресурси організаційної структури системи управління, фінансові ресурси
Ареф'єва О. і Долженко Д. [13]	виробничий, інформаційний, фінансовий, кадровий, організаційний, інформаційний, маркетинговий, інноваційний

Джерело: узагальнено автором на підставі [10–13]

Таблиця 2

Підходи до трактування інноваційного потенціалу

Підхід	Сутність
Ресурсний	інноваційний потенціал визначається через наявність і використання різноманітних ресурсів (матеріальних, фінансових, інтелектуальних, інформаційних, трудових тощо), що необхідні для реалізації інноваційного процесу економічним суб'єктом або сектором (галузь)
Системний	інноваційний потенціал вважається частиною більшої системи, де важливими елементами є не лише ресурси, але й умови, інфраструктура, наявні технології, організаційно-управлінські механізми, а також взаємодія між різними суб'єктами інноваційного процесу
Функціональний	інноваційний потенціал розглядається як сума здатності виконувати різні функції в процесі створення і впровадження інновацій: від розробки ідеї до її реалізації та комерціалізації

Джерело: узагальнено автором на підставі [14–22]

- науково-технічний потенціал (дослідницькі можливості, технологічні розробки);
- цифровий потенціал (рівень цифровізації менеджменту та маркетингу, рівень цифрових компетентностей працівників);
- кадровий потенціал (кваліфікація персоналу, наявність творчих фахівців, система навчання);
- фінансовий потенціал (доступ до інвестицій, державного фінансування, грантів);
- ринковий потенціал (доступ до нових ринків, взаємодія з партнерами, конкурентні переваги).

У сучасних умовах вважаємо слушним акцентування уваги на виокремленні трудового потенціалу та його важливості у контексті забезпечення інноваційного розвитку [23]. Також можна доповнювати структуру інноваційного потенціалу адресно додатковими складовими, які повинні враховувати специфіку діяльності підприємства та галузеві особливості. Наприклад, для ІТ-компаній критично важливим є рівень кібербезпеки та швидкість адаптації до нових технологій, тоді як для промислових підприємств – виробнича база та екологічна відповідальність. Такий підхід дозволяє гнучко оцінювати інноваційний потенціал підприємства та коригувати його складові відповідно до змін ринку та стратегічних завдань.

Висновки. У сучасному економічному середовищі, де домінують технологічні зміни та цифровізація, зростає потреба в чіткому розумінні сутності інноваційної діяльності та її ключових понять. Проведений аналіз наукових джерел засвідчив значний інтерес дослідників до категорії «інноваційний потенціал», пропонуючи різноманітні підходи до його визначення та структури, проте виявив необхідність подальшого дослідження цього напрямку в умовах цифрової трансформації.

Загальне трактування потенціалу як сукупності ресурсів та інновації як результату діяльності формує основу для розуміння інноваційного розвитку як процесу якісного оновлення, спрямованого на підвищення ефективності. На підставі узагальнення існуючих підходів до структури інноваційного потенціалу, обґрунтовано доцільність включення до його базових складових, поряд із науково-технічним, кадровим, фінансовим та ринковим потенціалом, такого елемента як цифровий потенціал.

Визначення цифрового потенціалу, що охоплює рівень цифровізації управлінських та маркетингових процесів і цифрові компетентності персоналу, є важливим для адекватного відображення здатності підприємства до інноваційної діяльності в цифрову епоху. Запропонований гнучкий підхід до структури інноваційного потенціалу, що враховує цифровий аспект та специфіку діяльності, є критично важливим для ефек-

тивного управління та забезпечення сталого розвитку економічних суб'єктів в умовах цифрової трансформації.

Подальше дослідження сутності інноваційного потенціалу є актуальним через потребу у створенні уніфікованих підходів до його оцінювання в частині цифрового потенціалу та обґрунтуванні напрямів його формування та ефективного використання.

Список використаних джерел:

1. Шендерівська Л., Кваско А. Напрями розвитку інноваційного потенціалу підприємств. *Економічний простір*, 2021, 166, 74–80. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/166-13>
2. Мойса Т. В. Особливості формування інноваційного потенціалу підприємства в сучасних умовах розвитку. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*, 2023, (7). DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2023-7-04-05>
3. Дончак Л. Г., Мартусенко І. В., Шкварук Д. Г. Інноваційний потенціал підприємства та напрями підвищення ефективності його використання. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*, 2021, (1(48)), 65–69. DOI: [https://doi.org/10.26642/rbo-2021-1\(48\)-65-69](https://doi.org/10.26642/rbo-2021-1(48)-65-69)
4. Євтушенко Н. О., Рязанцев Р. О. Сутність та структура інноваційного потенціалу. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*, 2022, (1–2), 22–26. DOI: <https://doi.org/10.31673/2415-8089.2022.012226>
5. Petrova, I., Sysolina, N., Kononenko, L., Sysolina, I., & Savelenko, H. (2024) Increasing the Innovative Potential of the Enterprises of the Agro-Industrial Complex of Ukraine: Fundamental Developments. *The International Journal of Multiphysics*, (2024) 18 (3), 1320–1340. URL: <https://www.themultiphysicsjournal.com/index.php/ijm/article/view/1435> (дата звернення: 10.05.2025).
6. Olshanska O., Puzyrova P. The innovative potential of integrated business structures: theoretical and methodological framework for evaluation and implementation. *Journal of strategic economic research*, 2022, (1), 56–66. DOI: <https://doi.org/10.30857/2786-5398.2022.1.6>
7. Saunila M. Innovation capability in SMEs: A systematic review of the literature. *Journal of Innovation & knowledge*, 2020, 5 (4), 260–265. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jik.2019.11.002>
8. Коркуна О.І., Никига О.В., Підвальна О.Г. Інноваційний розвиток як напрям функціонування регіональних туристичних систем. *Інноваційна економіка*, 3–4, 2020, DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2020.3-4.14>
9. Пересунько З. М. Теоретичні аспекти розвитку інноваційної теорії. *Ефективна економіка*. 2013. № 7. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_7_39 (дата звернення: 10.05.2025).
10. Лапін Є.В. Економічний потенціал підприємств промисловості: формування, оцінка, управління. *Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка*. 2007. №1, Т.2. С. 63–71.
11. Ажаман І. А., Жидков О. І. Сутність та структура економічного потенціалу підприємства. *Економіка та держава*, 4 (2018), 22–25.
12. Ключник О.В. Формування і розвиток економічного потенціалу сільських територій України: монографія. Миколаїв : Дизайн та поліграфія, 2011. 468 с. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/870> (дата звернення: 10.05.2025).
13. Ареф'єва О., Долженко Д. Теоретичне підґрунтя формування економічного потенціалу підприємства в умовах посилення транспарентності розвиткових процесів. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка*. 2024, 18, 36 (Бер 2024). DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-18\(36\)-06](https://doi.org/10.33296/2707-0654-18(36)-06).
14. Шилова О.Ю., Чермошенцева Є.С. Інноваційний потенціал підприємства: сутність і механізм управління. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2012. № 1. С. 220–227.
15. Войнаренко М.П., Скалюк Р.В. Інноваційний потенціал промислових підприємств: сутність, структура, особливості оцінки та перспективи розвитку. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2008. № 1 (2). С. 7–12.
16. Карінцева О.І., Матвєєв П.С. Теоретичні аспекти визначення сутності інноваційного потенціалу. *Механізм регулювання економіки*. 2015. № 2. С. 23–30.
17. Радзівіло І. В. Механізм формування інноваційного потенціалу промислового підприємства: структуризація та ідентифікація елементів. *Ефективна економіка*. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1295> (дата звернення: 20.05.2025)

18. Володін С.А., Чекамова О.І. Теоретичні засади формування і реалізації інноваційного потенціалу в розвитку економіки. *Економіка АПК*. 2017. № 5. С. 65–72.
19. Глушенкова А.А. Структура інноваційного потенціалу підприємств сфери телекомунікацій та інформатизації. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2016. № 4 (18). С. 100–106.
20. Гасвська Л.М. Інноваційний потенціал підприємства та його оцінка. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. № 15. С. 192–196.
21. Піжук О.І., Багнюк В.І. Оцінювання реалізації інноваційного потенціалу підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 15. С. 282–287. URL: <http://global-national.in.ua/archive/15-2017/57.pdf> (дата звернення: 20.05.2025)
22. Калініченко Л.Л. Кількісна оцінка інноваційного потенціалу підприємств. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. № 30. 2010. С. 107–112.
23. Савченко В.М., Кононенко Л.В., Карнаушенко А.С. (2023). Організаційне забезпечення розвитку трудового потенціалу підприємницьких структур як складова стратегічного управління. *Modern engineering and innovative technologies. International periodic scientific journal. Published by: Sergeieva&Co Karlsruhe, Germany* Issue 25. Part 4, С. 117–122. DOI: <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2023-25-04-127>

References:

1. Shenderivska L. P., & Kvasko A. V. (2021) Napriamy rozvytku innovatsiinoho potentsialu pidpriemstv [Directions for developing enterprises' innovation potential]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space*, vol. 166, DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/166-13>
2. Moisa, T. V. (2023) Osoblyvosti formuvannia innovatsiinoho potentsialu pidpriemstva v suchasnykh umovakh rozvytku [Features of Enterprise Innovation Potential Formation in Modern Development Conditions]. *Problemy suchasnykh transformatsii Serii: ekonomika ta upravlinnia – Problems of Modern Transformations. Series: Economics and Management.*, (7). DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2023-7-04-05>
3. Donchak L. H., Martusenکو, I. V., & Shkvaruk, D. H. (2021) Innovatsiinyi potentsial pidpriemstva ta napriamy pidvyshchennia efektyvnosti yoho vykorystannia [Enterprise Innovation Potential and Directions for Improving Its Utilization Efficiency]. *Problemy teorii ta metodologii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu – Problems of Theory and Methodology of Accounting, Control, and Analysis*, (1(48)), 65–69. DOI: [https://doi.org/10.26642/pbo-2021-1\(48\)-65-69](https://doi.org/10.26642/pbo-2021-1(48)-65-69)
4. Ievtushenko, N. O., & Riazantsev, R. O. (2022) Sutnist ta struktura innovatsiinoho potentsialu [The Essence and Structure of Innovation Potential]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes – Economics. Management. Business*, (1–2), 22–26. DOI: <https://doi.org/10.31673/2415-8089.2022.012226>
5. Petrova, I., Sysolina, N., Kononenko, L., Sysolina, I., & Savelenko, H. (2024) Increasing the Innovative Potential of the Enterprises of the Agro-Industrial Complex of Ukraine: Fundamental Developments. *The International Journal of Multiphysics*, 18 (3), 1320–1340. Available at: <https://www.themultiphysicsjournal.com/index.php/ijm/article/view/1435> (accessed May 10, 2025)
6. Olshanska, O., & Puzyrova, P. (2022) The innovative potential of integrated business structures: theoretical and methodological framework for evaluation and implementation. *Journal of strategic economic research*, (1), 56–66. DOI: <https://doi.org/10.30857/2786-5398.2022.1.6>
7. Saunila, M. (2020) Innovation capability in SMEs: A systematic review of the literature. *Journal of Innovation & knowledge*, 5 (4), 260–265. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jik.2019.11.002>
8. Korkuna O.I., Nykyha O.V., Pidvalna O.H. (2020) Innovatsiinyi rozvytok yak napriam funktsionuvannia rehionalnykh turystychnykh system [Innovative Development as a Functional Direction of Regional Tourism Systems]. *Innovatsiina ekonomika – Innovation Economy*, 3–4, DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2020.3-4.14>
9. Peresunko Z. M. (2013) Teoretychni aspekty rozvytku innovatsiinoi teorii [Theoretical Aspects of Innovation Theory Development]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*. Vol. 7. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_7_39 (accessed May 10, 2025).
10. Lapin Ye.V. (2007) Ekonomichnyi potentsial pidpriemstv promyslovosti: formuvannia, otsinka, upravlinnia [Economic Potential of Industrial Enterprises: Formation, Assessment, Management]. *Visnyk Sumskoho derzhavnogo universytetu. Serii Ekonomika – Bulletin of Sumy State University. Economics Series*. Vol. 1, 2. 63–71.

11. Azhaman I. A., Zhydkov O. I. (2018). Sutnist ta struktura ekonomichnoho potentsialu pidpriemstva [The Essence and Structure of an Enterprise's Economic Potential]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and State*, 4, 22–25.
12. Kliuchnyk O. V. (2011) *Formuvannia i rozvytok ekonomichnoho potentsialu silskykh terytorii Ukrainy: monohrafiia* [Formation and Development of Economic Potential in Rural Territories of Ukraine: Monograph]. Mykolaiv : Dyzaiv ta polihrafiia. 468. Available at: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/870> (accessed May 10, 2025).
13. Arefieva O., Dolzhenko D. (2024) Teoretychne pidgruntia formuvannia ekonomichnoho potentsialu pidpriemstva v umovakh posylennia transparentnosti rozvytkovykh protsesiv [Theoretical Foundations of Enterprise Economic Potential Formation Under Conditions of Increasing Development Process Transparency]. *Adaptyvne upravlinnia: teoriia i praktyka. Seriia Ekonomika – Adaptive Management: Theory and Practice. Economics Series*. 18, 36 (Ber 2024). DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-18\(36\)-06](https://doi.org/10.33296/2707-0654-18(36)-06)
14. Shylova O.Iu., Chermoshentseva Ye.S. (2012) Innovatsiinyi potentsial pidpriemstva: sutnist i mekhanizm upravlinnia [Innovation Potential of an Enterprise: Essence and Management Mechanism]. *Marketingh i menedzhment innovatsii – Marketing and Innovation Management*. Vol. 1. pp. 220–227.
15. Voinarenko M.P., Skaliuk R.V. (2008) Innovatsiinyi potentsial promyslovykh pidpriemstv: sutnist, struktura, osoblyvosti otsinky ta perspektyvy rozvytku [Innovation Potential of Industrial Enterprises: Essence, Structure, Evaluation Features, and Development Prospects]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Khmelnytskyi National University*. Vol. 1 (2). 7–12.
16. Karintseva O.I., Matvieiev P.S. (2015) Teoretychni aspekty vyznachennia sutnosti innovatsiinoho potentsialu [Theoretical Aspects of Defining the Essence of Innovation Potential]. *Mekhanizm rehuliuвання ekonomiky – Economic Regulation Mechanism*. Vol. 2. Pp. 23–30.
17. Radzivilo I. V. (2012) Mekhanizm formuvannia innovatsiinoho potentsialu promyslovoho pidpriemstva: strukturyzatsiia ta identyfikatsiia elementiv [Formation Mechanism of Industrial Enterprise Innovation Potential: Structuring and Element Identification]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1295> (accessed: 20.05.2025)
18. Volodin S.A., Chekamova O.I. (2017) Teoretychni zasady formuvannia i realizatsii innovatsiinoho potentsialu v rozvytku ekonomiky [Theoretical Foundations of Innovation Potential Formation and Realization in Economic Development]. *Ekonomika APK – Agro-Industrial Complex Economics*. Vol. 5. 65–72.
19. Hlushenkova A.A. (2016) Struktura innovatsiinoho potentsialu pidpriemstv sfery telekomunikatsii ta informatyzatsii [Structure of Innovation Potential in Telecommunications and IT Enterprises]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes – Economics. Management. Business*. Vol. 4 (18). 100–106.
20. Haievska L.M. (2017) Innovatsiinyi potentsial pidpriemstva ta yoho otsinka [Innovative Potential of the Enterprise and Its Assessment]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and National Economic Issues*. Vol. 15. 192–196.
21. Pizhuk O.I., Bahniuk V.I. (2017) Otsiniuvannia realizatsii innovatsiinoho potentsialu pidpriemstva [Assessment of the Implementation of the Enterprise's Innovative Potential]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and National Economic Problems*. Vyp. 15. Pp. 282–287. Available at: <http://global-national.in.ua/archive/15-2017/57.pdf> (accessed: 20.05.2025)
22. Kalinichenko L.L. (2010) Kilkisna otsinka innovatsiinoho potentsialu pidpriemstv [Quantitative Assessment of Enterprises' Innovation Potential]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti – Bulletin of Transport and Industry Economics*. Vol. 30. 107–112.
23. Savchenko V.M., Kononenko L.V., Karnausenko A.S. (2023). Orhanizatsiine zabezpechennia rozvytku trudovoho potentsialu pidpriemnytskykh struktur yak skladova stratchichnoho upravlinnia [Organizational Support for the Development of Labor Potential in Entrepreneurial Structures as a Component of Strategic Management]. *Modern engineering and innovative technologies. International periodic scientific journal*. Published by: Sergeieva&Co Karlsruhe, Germany Issue 25. Part 4, 117–122. DOI: <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2023-25-04-127>